

ling, skulde følges overfor alle Lovforslagene. Det viste sig, at det ikke var Meningen, og vi have jo senere faaet et enkelt Lovforslag, et løbende Lovforslag, henvist til et særligt Udvalg. Lige overfor det her foreliggende Lovforslag vil jeg tillade mig at fraraade at følge det ærede Medlem. De Herrer, som erindre Stillingen for 1½ Aar siden, ville vide, at man dengang, da man blev enig om Finantsloven, nærede visse Forventninger om, at dette Forhold kunde ordnes. Ifjor fremkom der her i Salen Forslag om denne Sags Henvisning til Finantsudvalget; det blev erkjendt, at det var rigtigere at henvise det til et særligt Udvalg, og jeg tog ogsaa Del i Forhandlingerne om denne Sag. Man forhandlede Sagen og kom ind paa dennes Realitet, uden at man dog kom til Enighed, uden at bringe den til Ende. Det forekommer mig nu, at, eftersom denne Sag foreligger paa en noget særlig Maade, og eftersom den ifjor har været undtagen fra Bisnepolitikken, kunde der ogsaa iaar særlig være Grund fra de Herrer's Side til at se, om man ikke kunde indfri de Løfter og Forudsætninger, under hvilke Finantsloven blev vedtagen for 1½ Aar siden. Jeg vil derfor tillade mig i dette Tilfælde særlig fremfor de andre at fraraade at følge den ærede Forslagsstiller og tilraade, at Sagen gaar til 2den Behandling. (Afbrydelse). Om det ærede Medlem vil negte Sagens Overgang til 2den Behandling, kunne vi først faae at se, naar det ærede Medlem stemmer imod det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgfreds (Hørup). Altsaa, vil det ærede Medlem negte Sagens Overgang til 2den Behandling, maa han stemme, som jeg foreslaar. Ellers kan det ærede Medlem ikke komme til at stemme mod Overgangen til 2den Behandling; der maa dog være Mening i den Maade, hvorpaa man stemmer. Altsaa, jeg vil tilraade i dette Tilfælde at lade Sagen gaa til 2den Behandling, og jeg vil være tilbøielig til at tro, at det vil være rigtigt at henvise den til et særligt Udvalg, der kunde tage fat, hvor man slap ifjor, og saa maaske derigjennem komme til et endeligt Resultat om denne Sag, hvad den virkelig fortjener, hvorledes Forholdet ellers iøvrigt stiller sig. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at her netop er en Sag, som specielt har verseret mellem begge Ting som en Del af Overenskomsten om Finantsloven, hvorved man forudsatte, at man vilde ordne den. Særlig af dette Hensyn tror jeg, at der kunde være Grund til at undtage denne Sag fra den foreslaaede Behandlingsmaade og lade den gaa over til 2den Behandling og da komme i Udvalg.

N. Andersen: Det er ganske vist ikke med Haab om, at det kan nytte noget, at jeg ogsaa tillader mig at fraraade at stemme for det ærede Medlems Forslag om at standse denne Forhandling og at henvise det paagjældende Lovforslag til det Udvalg, som er nedsat angaaende den første Sag paa Dagsordenen. Hvis jeg havde haft Haab om, at det kunde have nyttet Noget at fremkomme med et saadant Forslag, vilde jeg have gjort det tidligere. Det har i sin Tid været anset for en af Folkets stjønneste Rettigheder at kunne deltage i Lovgivningsarbejdet. Det er det ganske vist ogsaa. Der kan dog indtræffe saadanne Tilfælde, at det kan være rigtigt at standse og tilbagevise et enkelt Lovforslag, som man ikke finder vilde være tjenligt. Jeg har i sin Tid været med til at gjøre noget Saadant lige overfor et Lovforslag, der fremkom fra den daværende Indenrigsminister, nemlig om at lægge en Bygningsafgift paa alle Bygninger i hele Landet. Saadanne Forslag kunne fremkomme, at det kan være heldigt at benytte sin Rettighed til Andel i Lovgivningsmagten paa den Maade, at man negter at fremme saadanne Forslag, men naar man gjør det ved en saadan Række Lovforslag som her og henviser dem til Udvalg, hvorefter der udtrykkelig er tilkjendegivet af den ærede Forslagsstiller, at Meningen med dette Udvalg er at benytte det til at opbevare samtlige Lovforslag, indtil der indtræder andre Omstændigheder — tilmed naar Udsigten til disse andre Omstændigheder ligger noget fjernt — saa kan jeg kun forstaa en saadan en bloc Henvisning af en stor Række Lovforslag som en Tilkjendegivelse af, at det høie Thing finder vor Lovgivnings Tilstand i det Hele taget saa fortreffelig, at den ikke i nogen nær Fremtid trænger til nogen Reform.

Hørup: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfreds (Singerlev) behøver jeg kun at minde om den Forhandling, som fandt Sted ifjor. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem ogsaa var Medlem af det Udvalg, som da blev nedsat. (Singerlev: Nei). Det forklarer noget, at det ærede Medlem idag har talt saaledes, som han har talt. Hvis det ærede Medlem havde været Medlem af dette Udvalg, saa vilde han vide, at der ikke nu i dette Dieblik kan være Tale om Forudsætninger eller Løfter fra hint Finantsudvalgs Forhandling, som ikke fra dette Things Side ere blevene fuldstændig opfyldte. Det, der var Forudsætning for gjensidig Overenskomst paa Finantsloven, var, at man fra begge Sider vilde arbejde paa Løsningen af dette Spørgsmaal. Dette Ar-